

Dosarul nr. 2ra-1529/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Dumitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi, A. Malîi, A. Minciună)

Î N C H E I E R E

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Bulbuc Boris, în interesele recurentului Sergiu Vasiliță,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mariana Enachi împotriva lui Sergiu Vasiliță cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasat prin hotărâre judecătorească și obligarea de a da acordul pentru restabilirea pașaportului românesc al minorei,

împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 02 octombrie 2018, Mariana Enachi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Vasiliță cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasat prin hotărâre judecătorească și obligarea de a da acordul pentru restabilirea pașaportului românesc al minorei (f.d.3-6).

În motivarea acțiunii, Mariana Enachi a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 martie 2014, s-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor XXXXXXXXXXXX XXXXXX XXXXXXXX, stabilit prin ordonanța Judecătoriei Buiucani mun. Chisinau nr. 2 PO-xxxx/09 din 06 aprilie 2009, în mărime de 1/4 parte din toate veniturile lunare și salariul lui Sergiu Vasiliță și s-a încasat din contul ultimului în beneficiul XXXXXXXXnei Enachi, în mod forțat, pensia pentru întreținerea copilului minor, în mărime fixă, în sumă de 5000 lei lunar, începând cu 14 decembrie 2013 și până la atingerea majoratului copilului minor. Prin decizia Curții de Apel mun. Chișinău din 16 decembrie 2014, s-a admis apelul declarat de către Sergiu Vasiliță și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2014, cu încasarea de la Sergiu Vasiliță în beneficiul XXXXXXXXnei Enachi a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, în mărime fixă, în sumă de 1000 lei lunar, începând cu 14 decembrie 2013 și până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Afirmă că Sergiu Vasiliță, cu toate că este înregistrat în calitate de șomer în Republica Moldova, are viză de reședință permanentă în Italia și este angajat în câmpul muncii, cu un salariu stabil în mărime de 1900 euro, este înregistrat la agenția de Muncă

din Italia și plătește impozitele în Republica Italiană. Sergiu Vasiliță vine în Republica Moldova o singură dată pe an, cu automobilul de marca BMW 5, care, însă, nu este înregistrat pe numele său, pentru a putea să se eschiveze de la plata pensiei de întreținere a copilului. Tot el este posesorul unei motociclete de marca Honda, care la fel este înregistrată pe alt nume. Invocă, că Sergiu Vasiliță și-a procurat un apartament în Italia. Declară că Sergiu Vasiliță nu participă la educarea și dezvoltarea intelectuală a copilului minor. Comunică că termenul de valabilitate al pașaportului românesc al copilului minor a expirat, iar Sergiu Vasiliță refuză să-și dea acordul pentru perfectarea pașaportului românesc.

Indică reclamanta că, din 31 martie 2016, nu este angajată în câmpul muncii și este înregistrată la AOFM sec. Buiucani. Consideră că suma de 5000 lei lunar ar constitui o sumă optimală și care ar corespunde satisfacerii necesităților de întreținere a copilului minor comun.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat înlocuirea pensiei de întreținere în mărime fixă de 1000 lei lunar, stabilită prin decizia Curții de Apel din 16 decembrie 2014, cu încasarea de la Sergiu Vasiliță a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă, în mărime de 5000 lei lunar și obligarea pârâtului să dea acordul pentru restabilirea pașaportului român în privința fiicei sale minore.

Prin hotărîrea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2019, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de XXXXXXna Enachi. S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere încasat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014 (dosarul nr. 2a-xxxxx/14), prin care a fost încasat din contul lui Sergiu Vasiliță în beneficiul XXXXXXnei Enachi, pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor XXXXXXXXXXXX XXXXXX XXXXXXXX, în cuantum de 1000 lei lunar, cu substituirea cuantumului indicat, cu cuantumul de 2500 lei lunar, începînd cu data devenirii definitive a hotărîrii, până la atingerea majoratului minorei. În rest, cererea s-a respins drept neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Sergiu Vasiliță în beneficiul statului taxa de stat de 900 lei (f.d.76).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Boris Bulbuc în interesele lui Sergiu XXXXXXX și menținută hotărîrea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 23 octombrie 2019.

În favoarea acestei soluții instanța de apel a indicat ca fiind neîntemeiată cererea de apel formulată, dat fiind faptul că suma de 1000 lei, încasată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, potrivit datelor Biroului Național de Statistică este sub valoarea minimului de existență pentru un copil cu vârsta de 7-17 ani, pentru anul 2018, care constituie 2031,70 lei (pornind de la prezumția că ambii părinți contribuie în mod egal la întreținerea copilului: 1000 lei x 2 = 2000 lei).

La 10 septembrie 2020, avocatul Bulbuc Boris a declarat recurs împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în interesele lui Sergiu XXXXXXX.

În susținerea cererii de recurs, a indicat că instanța judecătorească a interpretat eronat legea, invocînd prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) CPC. Astfel, consideră că nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au ținut cont de faptul că fiecare părinte urmează a suporta în mod egal cheltuielile de întreținere a copiilor minori. Recurentul mai are la întreținere un copil minor în familia pe care și-a întemeiat-o după plecarea reclamantei din familie într-o altă relație. A menționat că, pe lângă pensia de întreținere stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, recurentul ajută suplimentar la întreținerea și creșterea copilului minor XXXXXXXXXXXX XXXXXX XXXXXXXX, în măsura posibilităților de care dispune și în măsura în care îi permite intimata.

A solicitat recurentul admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 23.10.2019 și a Deciziei Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2020, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei Decizii prin care să fie respinsă acțiunea civilă cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasat prin hotărâre judecătorească și obligarea de a da acordul pentru restabilirea pașaportului românesc al minorei XXXXXXXXXXXX XXXXXX XXXXXXXX, născută la 04 august 2005, ca fiind neîntemeiată.

Examinînd admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 septembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. La 22 octombrie 2020, a fost înregistrată referința depusă de către avocata Caragia Elisaveta, în interesele intimatei Enachi XXXXXXXX, expediată prin intermediul poștei electronice.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinînd temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de avocatul Bulbuc Boris în interesele lui Sergiu XXXXXXXX în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 iunie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 07 iulie 2020 (f.d.147), însă nu există dovada recepționării la aceeași dată de către participanții la proces.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 10 septembrie 2020 de către recurent în interiorul termenului legal.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Bulbuc Boris în interesele lui Sergiu XXXXXXXX, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, avînd în vedere faptul că rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărîre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicînd determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către avocatul Bulbuc Boris în interesele lui Sergiu Xxxxxxx.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că recursul declarat de avocatul Bulbuc Boris în interesele lui Sergiu XXXXXXX nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Bulbuc Boris în interesele lui Sergiu XXXXXXX.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

XXXXXXna Pitic

Nicolae Craiu